

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slegom rastu male stvari, a meslom sve poljivši.“ Narodna poslova.

Optat, pripadnici itd. (text partially obscured)

Novci za predbojnu, oglaš. itd. (text partially obscured)

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i naplatiti poštu predbojnika.

The list na vrijeme ne prima, nego se javi odgovarajuće u stvarnom pismu, za koji se naplaća poštarina, ako se izravna, naplate «Nacionalne».

Celovagn račun br. 347.249.

Telefonski broj 38.

Izlazi svakog utorka i petka o podne.

Neizdati dopisi ne se vraćaju, nepodpisani neizlaze, a nepotpisani neprimaju.

Prisiljeni su poštarnom: 12 K u obće, 3 na godinu, 6 K za seljake, ili K 6—, odn. 3— na pol godine.

Izvan crtarice više poštarnice.

Pojamni broj stoji 10 h. koji u Pull, toli izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Glinia br. 5 te prima stranke osim nečijeje i svake svaki dan od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stjepo Givić. — U nakladi tiskare J. Krapović i drug. u Pull. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Tratu.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Boj proti svećenstvu.

Prigodom svakih izbora u našem Primorju razvijaju narodni protivnici putem novina, na skupštinah i sastancih najživlju agitaciju proti našem narodnom svećenstvu. To vriedi osobito za našu pokrajinu, gdje je hvala Bogu naše svećenstvo malom iznimkom zapuštenomu i zanemarenomu puku često i učitelj i savjetnik i vodja bilo u duševnih bilo u tjelesnih poslovih.

Protivnici naši znadu to vrlo dobro, te nastoje dopuštenimi i nedopuštenimi sredstvi podkopati svaki ugled i upliv takovomu svećeniku kod njegova puka. Svaki najneznatiji čin, narodnoga svećenstva objese oni na veliko zvono i nedaju dotičnomu mira ni pokoja dok ga neunište ili dok ga bar neprišle, da napusti djelomično ili posve uzvišeno djelo ako osvješćenja i prosvjetljenja njegova stada.

Talijanski liberalci Istre propovijedaju naime načelo, da se svećenik nesmije počati u javne poslove, da je njemu mjesto jedino u crkvi, do čim: pohvale i javno svakoga talijanskoga svećenika, koji im činom ili riječju pomaže k oživotvorenju njihovih često nepoštenih i nemoralnih osnova.

Odatle sledi, da ti nazovi liberalci nebi imali ništa proti tomu, da se i svećenstvo mješa u javne poslove

kad bi ono puhalo u talijanski rog, kad bi se ono izneverilo svomu uzvišenomu zvanju. Nu toga neće ti protivnici crkve i naroda ako Bog dade dočekati.

Narodno svećenstvo vršiti će i nadalje svoju svetu dužnost: narod učiti naime u crkvi i vani, da se čuva vukova u ovojkoj koži, koji dolaze k njemu u vrijeme izbora, da ga prevare i presliepe i kojim nije stalo ni do njegovog duševnog spasa ni tjelesnog blagostanja, već jedino do sebičnih ciljeva, da ga i nadalje drže podjarmljena u tmni gluposti i neznanja.

Naše će svećenstvo u prigodom predstojećih izbora u borbi prednjačiti svomu stadu, jer ono živi uz narod, s narodom i za narod; ono poznade najbolje njegove jade i nevolje, želje i potrebe, pak će uložiti sve sile, da narod vrši slobodno svoje državljansko pravo, da bira po svojoj volji svoje muževe, koji će ga znati i htjeti pošteno zastupati u kolu ostalih zastupnika ove pole monarhije.

Naš hrvatski i slovenski puk Istre neće se dati zavesti od talijanskih lažliberalaca, već će stojati čvrsto uz svoje čestite, poštivovne i nesebične svećenike. On imade zdrav razum i bistru pamet, pak znae već i sam razlučiti prijatelja od neprijatelja. On znae iz vlastita iskustva, da mu je čestit svećenik najbolji prijatelj i da je uvijek uz njega stajao kad mu je bilo braniti narodna i privatna prava. On uviđa odavna, da ga pravi svećenik nije zapustio ni onda, kad je bio zapušten od svega svijeta, kad je činio u biedi i nevolji ostavljen tako rekuć sam sebi.

Što se tiče lude želje u naših lažliberalaca, da naš svećenik ostane u crkvi i da prepušti njima svoje stado na milost, te neka znadu, da se pravi svećenik nezavara u crkvi, već da mu je mjesto i među narodom, da promiče i njegovo vremenito dobro. Pravi svećenik znae, da će prosvjetljen i slobodan narod prije doći i do svojih duševnih dobara i do svog spasa, nego li tužni roh, koji je svakomu podčinjen i koji mora da sluša bezdušnog gospodara, koji nemari ni za njegovo duševno spasenje ni za njegovo tjelesno dobro.

Svaki svećenik imade kano i drugi državljani napram državi dužnostih i prava. On mora da vrši te dužnosti i nitko mu nemože zabraniti, da vrši i uživa i svoja prava. Među tu prava spada u prvom redu ono, da smije i može slobodno birati svoje pouzdanike u občinska, zemaljska i državna zastupstva, da se dakle i on zanima za javne poslove ili da se i on pača politikom.

U tom pogledu držati će se stalno naše svećenstvo naputaka, što ih je dao hrvatskomu svećenstvu jednom prilikom nepoznati nam pisac, koji kaže među ostalim i ovo: „Mi zaomo veoma dobro, da se je politika odaljila od prave svoje staze i svrhe, kako bi pomogla napredku i procvatu vjere i domovine, te da u mnogo čem osobnosti zamjenjuju načela, strasti razbor, mržnja ljubav. Ali haš da to odvrati svećenstvo od politike, mora ga potaknuti, da se politikom bavi, te da svojim utjecanjem i svojim uplivom unese u političku borbu pravu mjeru, ne bi li utaložilo strasti, pa riječju i činom pokazalo, kako politički rad, nadahnut kršćanskom

ljubavi, mora počivati na kršćanskom vjerskom temelju i dobro domovine jedino na moralnoj podlozi. U vrijeme, kad je sve trulo, kad sve ide za osobnom korišću, kad idu za časću baš oni, koji su je najmanje vriedni, kad neki otrov podjeda znaeja, sudjelovanje svećenstva je nužno i u političkoj borbi, da čistoćom znaeja, poštivovnošću rada, uspostavom načela, pokaže pravi put, koji vodi domovinu do sreće i do veličine. Ako igdje, to sudjelovanje je svećenstva osobito kod nas potrebno gdje bi narod, kad bi svećenik u politici bio pasivan, mogao ostati bez vodje i zabluditi, ili njegovu dobru vjeru mogli bi upotriebiti kojekaki politički trgovci. Svećenstvo bi se ogriješilo, kad bi to dozvolilo; ogriješilo bi se, kad ne bi najaktivnije zašlo u političku borbu, da u zametku uguši pojave, kako bi se politika navrnula na protukršćansku stazu, kako bi se našem javnomu životu udario pravac protivan crkvi. S toga, kad mi kažemo, da se svećenstvo smije i da je dužno baviti se politikom, ne mislimo i ne smajemo misliti na niske strančarske spletke, na ono strančarsko djelovanje, koje je u protuslovlju sa napulci kršćanske ljubavi. Naprotiv, mi hoćemo, da se svećenstvo politikom bavi, kako bi iz kaljužine osobnih i strančarskih trvenja podiglo borbu na više, na vedro polje, gdje bi javni rad bio jedino natjecaj u čistoj kršćanskoj ljubavi prama vjeri i domovini. Ali dakako, da se to zbude, treba onoga, što smo već toliko krat naglasili: treba sloge između svećenstva, treba da svećenstvo bude složno kao jedna velika vojska, da služi vjeri i domovini, te jedino

Podlistak.

Basne i price.

Ovisru i pričaju usta moja — i provištaju ganđanja volja. — Po ps. 77, 2.

Kvočka i pileta.

(Konac.)

„Tko ste živi!“ viknu sada s praga. Te u moju unidjoste kuću. Počajice kano noćni tati, Da mi žito ovo pozobljete, Što si velim trudom i naporom Posahranih...

„Milosrdje! draga sladka ljo, Počme molit pile, muhozobić.“ Nismo tati, nismo razbojnici, Već smo vjerni tvoji podanici, Koji noćas dodjomo do tebe, Svi poslani od starije majke, Koja nama grđno poboljeva, Od ujeđa trovna ljute zmije, Da joj oman-trave, potražimo. Nebi li se jada izljeća, Nakon trudnja i umorna puta, Prevalivši brda i doline,

Dodjomo do ova šume čarne, Gđe li tati mudro nam krajuješ. S toga evo, molimo te smjerno, Da mi s jutra s tvojim privoljenjem Potražimo ljekovitu travu, Nebi li si majku ozdravili. — Evo ovaj brat mi „kusorepic“ Za njem jošte ovaj „blatogazić“ „Brzonozić“ i s njim „huhorović“ Pa i sa mnóm ovaj „ohlaporić“ Biti će ti do smrti zahvalni. Ako molbu njihovu uslišis, Ako sjutra travu im pokažeš, Te im majku od smrti očuvaš. — Ne pitamo konaka u spilji, Te bi za nas pregospodski bilo. Biti ćemo sretni i presretni, Da tek yani, gdjegod, prenoćimo Na jelovoj grani. — „Tvoje ime?“ upita ga lija — „Muhozobić“ nazvala me majka, Odrvali joj oholica ludi. — „Majke više nemaš reće lija — „Kuku lele! kriknu ciele družba Zar nam draga majka poginula? — „Ostavi me ako Boga znaeš — „Nastavi sad lija besjediti — Da još jednom svoju djecu vidim, „Muhozobće!“ nesretni mi sine

Ti si uzrok mojoj krutoj smrti. Htijuć tebe spasiti i braću Nadjoh smrti — htijuć govoriti Razderi ju piljuh ptica ljuta Malo prije na moje je oči Vaša majka tako poginula; Tražeć svoju djecu nezahvalnu Nadje smrti od kljuna piljuhova. — Joše reče stara teta lija: U jazičca našega ljekura Danas bijah — on mi reče ovo: „Krv valja piljtje da pijes. Ako hoćeš crieva ozdravili...“ Kruti piljuh, nehtje pak mi dati Ni kap krvi vaše, dobre majke Da u meni ljutu bol utazi. Nije ino našega ljekura Treba nalog sada da izvršim. Vaše krvi, haramije ljute, Sada trebam, da ublazim ljutu. — Trzavicu što mi crieva kolje. — Tako reče prevejana lija. — I na uzka vrata spilje sjedne; Pa, pogledaj najstarije, pile Nesretniku, ovako odkroji: „Muhozobće! hvalisavi vodjo, Zavedniću svoje lude braće Zatornice svoje, mije, majke, Paralazo komu para nema,

Tebi valja najpre poginuti: Jer si samo laž mi govorio Svójom braćom žito mi pozobó I još htjeo lukavo poljjeći. —

Lija reče, muhozobca zgrabi I u tren ga ustima zadavi — „Aj nesrećo! nikad te ne bilo, Zašto nismo jadni naše majke Poslušali...“ molba, cijuk, vriska, Zdvójni glasi... jeknu sada špiljom, Nu naskoro vapaji utihnu Jer pod šapom ogladnješe lije I ostalim sklanćanje dospješe. Cielu noć je lija pivala. Za tim sladko na lišću zaspala. —

Neposlaha čuvaj se moj sine, Neposluh je Bogu mirzak vele; On u bjeđu baca pojedine, Obitelji i narode ciele.

Oholi obad.

Bilo usred sparna ljetna dana, Na živici blizu prašna putaja, Lastovo je obad krvopija, Tuda, hruć, minju mladi konje, Obad skoći — konju na vrat sjedne —

da svojo podporu pruži onim, kojim je politička sredstva, da propoveda uzvišeno geslo: "za vjeru i domovinu". Iz toga, narode, moj vidis, da svećenik kadu te prati na pravu stazu prigodom izbora, on ti se odvaja sa svojom službom: po Bogu mu opredjeljenom. Koji te pak zapušta, taj i svoju svetu dužnost zapušta na tvoju propast.

Franina i Jurina.

Fr. Ču ti nešto povidat Jurino?
Jur. Da ju čujem!
Fr. U Alturi tamo na Vizačam su kopali neki Talijani, da će naći niku munidu, i na njoj, da je napisano, da je Istra vajk bila talijanska.
Jur. Pak ča su našli?
Fr. E, munidu nisu našli, ali su našli da je pre Anzulo i Marno deligato od vajk bio Talijan i da će biti.
Jur. Ma zašto se onda pre Anzulo judi kad mu se reče da je Talijan?
Fr. On misli ovako: U Alturi i u Dalmaciji kod braće je dobro biti Hrvat, a u Puli i drugdi u Istri je bolje biti Talijan.
Jur. Jadna majko, da biš zato znala.
Fr. Od kuda tako Jure?
Jur. Evo me baš iz Medulina.
Fr. Pa ča je nova tamo?
Jur. A niš, ako ne da Medulinke znadu po vrazju s metlom mestli.

Razne viesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Izborna agitacija u pojedinim pokrajinali ove pole monarhije biva danomice sve to živahnijom. Premda nas diele još podpuna dva mjeseca do izbora zastupnika, ipak su već pojedine stranke proglasile svoje kandidate. Tako nalazimo i u talijanskim občinah Istre proglas talijanskoga političkoga društva za Istru, u

Pa ma uzme rilecm sisal krvcu. —

Kad se konjice metli približavo,

Videć ljudstvo, gdje se izpod hata

Dižu guste oblacine praha,

Udari u hvalu i pljesak burni. —

S ote buke diže obad glavu,

Krilma tresnu do dva do tri puta,

Laskavo se ponakloni ljudstvu

Ko da mu se zahvaliti, hoće

Pa odjahnu u obližnju šunju

I ovako svojoj družbi poče:

„Braco mila! moje sposobnosti

Evo kako svijet vasklik cieni,

Poput konja prostor neizmjeran

U čas tili sam vam preletio.

S moje trke prali sam tolik digo

Te se sunce usred dana sakri. —

Svijet me eno! pješkanjem potčasi

Kā da hoće proglasit me kraljem...“

Još ne svrši hvalisavi obad,

Kad al eto s ovivoka drva

Zaleti se skanjac ljuta; pčica

I obada kljunom razkomača

Te uništi sve njegove nade. —

Lastovanja okani se braće,

Ne svojataj tudjih si vrline;

Jer bi prije ili kasnije na te

Mogla doći takova sudbina.

Nad an Zorin.

kojem preporučuje svoje kandidate za obćenito izborništvo. U Zagrebu, u Istri, u izborništvo izvanjskih obćina zapadne Istre. Za petu kuriju preporučuju predsjednika rečenoga društva, odvjetnika u Koprju Feliksa Bennati-a najvažnijega Talijana, što ih imade Istra, a za izvanjske obćine zapadne Istre načelnika grada Pule dr. Rizzi-a, koji da je u prijateljskih odnosih sa visokimi krugovi, Talijanske političko društvo izbjegava u svojem proglašu obćine bućne fraze o ilalijanstvu Istre, o talijanskoj kulturi, o talijanskoj rodoljubju itd. itd. jer znade, da bi na ogromnu većinu izbornika Istre u spomenutih izborništva (takve smiesne i lude fraze) slab utisak učinile, pošto je ta većina hrvatska i slovenska.

Tečajem mjeseca decembra imali bi se sastati na kratko zasjedanje zemaljski sabori. Tako je predsjednik zemaljskoga odbora za Česku priobćio u sjednici rečenoga odbora, održavanog dne 24. 11. mj, da kani vlada sazvati česki sabor na kratko zasjedanje mjeseca decembra, da mu pruži prihtku, da razpravi zakonsku osnovu o uvedenju nameta na državni porcz od kripcje. Taj bi zakon mnogog stupiti u raketu već 1. jenaia 1901. Takova osnovna biti će predložena i svim ostalim zemaljskim saborom na razpravu.

Viest o razpustu istarskoga sabora izpravljaju bečki listovi u tom smislu, da će se novi izbori za istarski sabor obaviti tekur na jesen g. 1901. t. j. nakon izmiuća šestogodišnjeg sabsorskog roka, da so dakle nemisli na razpust toga sabora.

U Beču drže već više dana austrijski i madjarski ministri skupne sjednice radi gradnje bosansko-hercegovačkih željeznica. Jedna od tih željeznica imala bi spojiti Bosnu preko Novog Bazara sa Solunom. Proti gradnji te pruge pišu nekoje ruske i srbške novine.

Između njemačkih konservativaca u Tiroli bilo ju došlo do zestoka sukoba. Taj sukob izravnao je posljednjih dana u tom smislu, da će oba krila te stranke u predstojećih izborih za državni sabor dobiti jednak broj zastupnika.

Usljed dogovora između pravaša i narodnjaka u Dalmaciji zadržali će prviti zastupnička mjesta, a ostala narodnjaci, koji se napose dogovaraju sa Srbij, kojim bi prepustili barem jedno mjesto u južnoj Dalmaciji.

Česki ministar — zemljak dr. Rezek privezan je još uvijek uz krovat radi bolesti. Po savjetu liečnika morali će u inozemstvo da se oporavi. U tom slučaju napustiti će ministarske poslove, što će biti od velike pogibelji za česku stvar, koja neće imati svoga zagovornika u ministarskom vieću.

Hrvatski sabor sastali će se budućeg mjeseca na kratko zasjedanje, da razpravi zemaljski proračun. Nagodba između Hrvatske i Madjarske neće biti ni ove godine obnovljena, već će vriediti i nadalje stara nagodba privremeno za jednu godinu.

Srbija. Pod konac godine sastati će se srbška narodna skupština. Prije toga imadu se obaviti nekoji naknadni izbori za skupštinu. Vlada je umirovila bivšeg srbšskog poslanika na Cetinju, pukovnika Mašina. Poslaničtvo na Cetinju, da će biti ukinuto. Bivši ministar Taušanović, koji bijaše radi napadaja na razkazaju Milana odsuđen na više godišnju tamnicu, a nedavno od kralja Aleksandra pomilovani, bijaše ovih dana primljen od kralja na audienciju, da se kralju zahvali na pomilovanju. Biogradske novine pišu, da će biti do mala pomilovan poznati seoski vojda Ranko Tajić, koji je iz Srbije pobjegao u Crnu Goru.

Bugarska. Bugarska narodna skupština (sobranje) sazvana je u nedjelju u Sofiju na kratko zasjedanje. Opozicionalne novine pričaju, da će biti to zasjedanje vrlo burno. Očekuje se, da će se naime oštri upiti na bugarsku vladu, radi držanja rumunjske vlade napram Bugarskoj, zbog poznatog djelovanja macedonskog odbora.

Rusija. Petrogradske novine ustaju u odvažnu protivu pokona Austro-Ugarske, da sagradi željeznicu u vojničke svrhe iz Sarajeva do Mitrovice. Ti listovi zahtjevaju, da se podvrgne reviziji berlinski sporov, na temelju kojeg bijaše Austro-Ugarska oporovostavljena, da zaposjedne Bosnu-Herzegovinu.

Njemačka. Kancelar njemačkoga carstva knez Hohenlohe, nepustio je državnu službu radi starosti i lošeg zdravlja. Na njegovo mjesto stupio je ministar izvanjskih posala grof Bilow, koji da će u izvanjskih politici slediti stope svoga predsjednika.

Uzboga Mjestna

Upozoruje se braća odbornike „Prvog Istarskog sokola“ da će se mjesto četvrtka redoviti odborška sjednica održavati sutra u sriedu dne 31. o. m. u običajnu dobu.

Tražo se radnici njih 8 do 12 na broju za grad Pulu. Osobe valja da su pouzdane, okretne i radine, koje si mogu steći liepi i stalni danji zaslužak. Poblize viesti daje Uprava našeg lista.

Pokrajinske

Iz učiteljskog Krugova. U hujuju 29. učiteljskog Tovarisa iz Ljubljane čitamo u članku „Državni zbor razpušćen“ među ostalim i ovo: Tudi u tužnoj Istri butajo ze valovi bratomorskoga boja. Tudi tu zahtevaj združeno hrvaško-slovensko učiteljstvo kategorično — dokler je še čas — ker kakor znamenja kažejo in na kar je „Uč. Tov.“ opetovno kazal, se hoče tudi u Istri zatrositi one obsodbe vredni klerikalizein iz Kranjske, ki razjeda vse javno življenje — od svojih voditeljev, da pretrga vsako, najmanjšo zvezo z kranjskimi klerikalci, drugacije je skupno nadaljno postopanje neenogode.

Braće oko „Uč. Tovarisa!“ Dajte si jedan put već u glavu zabiti, da u Istri nema toga o čem vi buncate. Ali bi te možda radu, da se i mi koljemo kao i vi u Kranjskoj? Mi živimo ovdje u Istri sa svećenicima u slogi, ljubavi i miru: radimo složno, da naš tužni narod iz mrtvila probudimo. Svećenici u Istri je učitelju kao brat, barem med Hrvati i Slovenci: U obće pak in Slaveni-Istre imamo puho zahvaliti našemu svećenstvu za probudjenje našeg naroda. Svećenici su prvi — osobito u Istri i Kranjskoj — počeli osloboditi narod od tudnjskog jarma. Ima i u njihovom stališu ljulja, ali gdje ga nema?

Mi Hrvati i Slovenci u Primorju se borimo za narodni obstanak sa veoma jakim neprijateljem. U Hrvatskoj i Kranjskoj im je taj obstanak već osjegurao, pa što vidimo. Mjesto da iz Zagreba i Ljubljane dobivamo što više bar moralne pomoći, vidimo tamo ljutu borbu između braće. Mjesto da svi složno ustanemo proti Niemcu, Talijanu i Madjaru, to u Zagrebu se diele na četiri stranke a u Ljubljani na klerikalce i liberalce.

SVAKI ta stranka ima svoje težnje a nama se čini, da bi glavna težnja svih nas na jugu imala bi biti „Narodno jedinstvo i sloboda“.

Dakle braćo u Kranjskoj ne „trošite“ u tužnu Istru bratomorski boj. Pustite nas, da složno radimo za napredak našega puka a i vi nasloje, da se složite u jednu stranku, pak da možete bolje pomoći svoju tužnu braću u Koruškoj, Stajeri i Primorju. Ako pak „Uč. Tovarisa“ daje više vjere jednom March-u nego li 99% hrvatskih i slovenskih učitelja-Istre, tad neka znade, da je na krivom putu i da neradni za dobro našega naroda; ni našega učiteljstva ove tužne i zaemarené pokrajine.

Jedan, koji želi da se svrši bratomorski boj.

Pišu nam iz Medulina. Izletu naše Citaoice u Pomer pridružilo se mnogo naroda, te smo srećno i veselo sproveli cijelo poslje podne. Nadamo se, da će i braća Pomerici nama brzo odvratići pošte, te da će iz naših međusobnih satanja i prijateljske zabave, rasti ljubav

među nama, a iz naše ljubavi i prijateljstva, nikne korist za našu zajedničku stvar.

U našoj odsudnosti došli su socijaliste iz Pule u Medulin da drže svoj sastanak, i da nam pripovijedaju njihovu novu vjeru, premda mi nove ne trebamo, nego se svoje stave držimo. Našli su mal, da ne u Medulinu same žene, ali nisu našli mjesta gdje bi govorili, jer im ga niko nije htio dati. I povratili se u Pulu nepravinista.

Proti hrvatskoj školi. Zemaljski odbor u Poreču uložio je — kako čitamo u talijanskim novinah — utok na c. kr. ministarstvo proti odluci c. kr. zemaljskoga školskoga vieća za Istru, da se dvorazredna hrvatska pučka škola u Zminju pretvori u trojrazrednicu.

Zemaljsko školsko vieće za Istru, u kojem nema i nijednoga člana Hrvata ili Slovence, zaključilo je na temelju službenih podataka, da se postojeću dvorazrednu pučku školu, u Zminju razriši u trojrazrednicu. Isti zemaljski odbor prosvjeduje proti tomu jedino s tog razloga, što je ta pučka škola hrvatska. Pak da se nebjrele sl. zemaljski odbor u Poreču za prosvjete našega puka?

Gradnja puteva i mostova u Istri. Svaki put kad se u Istri imaju obaviti kakovi izbori, dolazi zemaljski odbor u Poreču sa nacrti, predloži i ponudama za gradnju cesta i puteva u jednoj ili drugoj našoj obćini. Naš puk u Pomjanskoj obćini vapije jur davno za gradnjom ili popravkom puteva, kojimi je spojen sa Koprnom ili s drugim obćinama, a koji su u liku lošim slanju, da si čovjek i po danu lahko vrat stomi.

Radi blizajućih se državnih izbora odlučio je zemaljski odbor, da se ima popraviti put, koji vodi iz Kopa put Šmarja, odnosno Pomjana, kojim prolazi danomice množivo puka u Kopar i natrag. Tim popravkom hoće zemaljski odbor, da si steče ljubav i odanost pučanstva one obćine, pak da ono glasuje kod predstojećih državnih izbora za talijanaške fiducijare, odnosno za talijanaške zastupnike.

Mi se nadamo, da će tamošnji naš puk uviditi talijanašku spletku te da neće slepo ići na liepak koparskoj gospodi, koji ga inače nepoznaju nego u vrijeme izbora.

Na isti način kani zemaljski odbor predobiti za se i naše pučanstvo na Labištini odnosno na Barbanštini. Taj odbor dao je naime nalog gradjevnom odsjeku u Poreču, da izgradi komad ceste između Labina i Barbana u duljinu od 4000 metara. Za tu gradnju dao je gradjevnom odsjeku predujam od 2000 K. Isti zemaljski odbor doznao je cestovnom odboru u Motovunu 100 kruna za popravak mosta na Bračani. Sve te gradnje i popravke poduzimlje zemaljski odbor baš sada, pred samim izbori, nebi li zamamo u svoju mrežu koju ludu ribicu, koja bi pak iz zahvalnosti kod izbora glasovala za talijanaške predložemike.

Ljudi pamet u glavu! Nedajte se zavariati ni gradnjom ili popravkom cesta ni mostova; jer vam to gospoda nedaju iz svoga žepa, nego vam samo djelomično vraćaju Vaše krvave žuljeve.

Uzorne talijanska obćinske uprave. U jednom talijanskom listu čitamo, da obćinsko zastupstvo u Miljah nebijase pozvano na sjednicu već 5 mjeseca. Obćina Milje nalazi se u talijanskim rukuh, za to moza biti godine i godine bez sjednica i bez polaganja računa. Talijanskim obćinam Istre je sve slobodno, jer si zemaljski odbor zatvori — ako treba — ne samo jedno oko nego oba oka i — ušesa. Za to se nalaze mnoge talijanske obćine Istre u najvećem neredu.

Neće da mi dieće kratko hrvatski. Neki Giovanni Camus — ako se nevaramo ljekarnik u Opatici rodom iz Pazina — zahtjevao je od kapelana u Opatici, da mu dieće krsti latinskim jezikom, što onoj crkvi nije običajem. G. kapelan

